

CARMEN
NCOMIASTICVM,
EGINÆ ELIZABETÆ,
DEI GRATIA, ANGLIÆ,
Francia, & Hibernia Re-
ginz. &c.

LONDINI
In ædibus Thomæ Vautroulieri

ANNO DOM. 1572
29. Decemb.

L.L.
ET S
NAE
tia,
na
e

NCL I
Cui de
am stab
O colum
nim Mai
Sit virtu
tantam l
Vulgata
id miru
Virtutés
arco, qu
Quz di
et tibi n
O & ca
z, quar
Qui sit
endanti
Famæ:
go perle
Arque
mihi m
Méque

ILLVSTRISSIMAE
ET SERENISSIMÆ REGI-
NAE ELIZABETHAE, DEI GRA-
tia, Angliæ, Franciæ, & Hiberniæ Regi-
næ, fidei protectrici, &c. *Nicolaus*
Alenus, famulus Domini Comitis
Hertfordiæ, salutem, & regni fœ-
licem & diuturnum pro-
gressum optat.

INCLITA maiestas, sceptrum frenare Britannum
Cui dextra dedit hic omnipotente Deus:
tam stabilire est in folio dignatus auito:
O columnen regni, & vera propago boni:
cum Maiestas tua tanta laude beata
Sit virtutum ergo, quas dedit esse tuas:
neam haud infantes valeant parui reticere:
Vulgata vsque adeo est omnia in ora virum:
id mirum laudes si pangere nominis ausim,
Virtutésque vna concelebrare tui?
Arco, quæ dictauit mihi carmina Phœbus,
Quæ diuæ sociæ, Pieridumque chorus:
tibi nunc dico, maiestas, ô, non temeranda:
O & cælesti gloria digna choro:
z, quamuis, nomen non possint limite fandi
Qui sit conueniens æquiparare tuum:
pendant saltem plusquam vulgaris honorem
Famæ: qua virtus surgit in astra tua.
o perlegere hæc digneris mente benigna:
Arque voluntatem, dic, satis esse bonam:
mihi maiestas tua dein sit numinis instar:
Méque animet vultus gratia Dia tui:

A.ij.

Quo

L.L.
ET
NAE
tia,
na

NCLI
Cui de
am stab
O colum
nim Ma
Sit virtu
antam l
Vulgata
id miru
Virtuté
arco, qu
Quz di
tibi n
O & ca
z, quan
Qui sit
endant
Famæ:
go perle
Arque
mihî m
Méque

ILLVSTRISSIMAE

ET SERENISSIMÆ REGI-

NAE ELIZABETHAE, DEI GRA-

tia, Anglia, Francia, & Hibernia Regi-

na, fidei protectrici, &c. Nicolaus

Alenus, famulus Domini Comitis

Hertfordiæ, salutem, & regni fœ-

licem & diuturnum pro-

gressum optat.

INCLITA maiestas, sceptrum frenare Britannia

Cui dextra dedit hic omnipotente Deus:

nam stabilire est in solio dignatus auito:

O columen regni, & vera propago boni:

nam Maiestas tua tanta laude beata

Sit virtutum ergo, quas dedit esse tuas:

nam tam haud infantes valeant parui reticere:

Vulgata vsque adeo est omnia in ora virum:

id mirum laudes si pangere nominis ausim,

Virtutésque vna concelebrare tui?

Arco, quæ dictavit mihi carmina Phœbus,

Quæ diuæ sociæ, Pieridumque chorus:

et tibi nunc dico, maiestas, ô, non temeranda:

O & cælesti gloria digna choro:

et, quamuis, nomen non possint limite fandi

Qui sit conueniens æquiparare tuum:

sedant saltem plusquam vulgaris honorem

nam: qua virtus surgit in astra tua.

ut perlegere hæc digneris mente benigna:

atque voluntatem, dic, satis esse bonam:

mihi maiestas tua dein sit numinis instar:

ut æque animet vultus gratia Dia tui:

A.ij.

Quo

Quo fidens, pelago possim me credere aperto:
Nomenque vltcrius concelebrare tuum.
Nec quæso longo texto super atque graueris
Ordine: nam mihi sic continuere Deæ:
Sic & dictauit Phœbus: Si numina paucis
Laudes narrare haud eualuere tuas?
Nec mihi fas texto concludere tanta minore:
Mente legas placida carmina nostra precor:
Non quod iucunda, aut lectu, aut sint culta figuris,
Quæ proprium donent cum grauitate decus:
Sed quia materies per se est gratissima passim,
Oblectare aures omnium & illa valet:
Annue Maiestas sacra, & lege mente benigna:
Est tibi cœlestis debita fama diu.

Exortatio

E xortum est nobis fœlici sydere lumen,
 L umen quod superûm Rector demisit olympo,
 I n terris claro splendescat ut ordine rerum
 S piritus aeterno decoratus nomine veri:
 A lta sapit quoniam: & mortalia temnere nouit.
 B ritanni sceptri domina, & regalis origo.
 E st illi nomen diuæ: diuamque referre
 T antis queis fulget virtutibus illa videtur,
 Æ ternum in terris meruit queis nomen habere.
 R ex, ô cœlicolum quas grates reddere dignas
 E ualeant tibi Britanni pro nomine tanto?
 G ratia nam nobis tua claro fulsit olympo
 I n Regina: atque errores nunc abstulit omnes,
 N ominis alta tui queis olim est gloria mersa,
 Æ tatiq; a te electa, bene consulisti.
 B ritannis ergo fas in virtutibus altis
 R eginæ se solari: spondereque vitam
 I mmaculatam adeo verique in limite postam.
 T eque ideo dicunt Reginam rite beatam,
 A nte alias nomen cui laudibus emicat altum:
 N ympha decus cœli: interque ornatissima diuas
 N ota diu quæ, diuina pietatis imago,
 I n terris longum maneat precor alma propago,
 Æ ternumque dein cœli statione quiescas.

VISVS eram primo surgentis lumine Phœbi,
Aurora in luteo cùm stat honore micans:
Solut obire iuga atque Heliconis amana vireta,
Et studiis tempus fallere velle meis:
Cùm sese nostris oculis forte obijciebat,
Bellerophontis fons conspiciendus equi.
Numine correptus vitream mirabar & undam:
Cornipedem & doctum posse ciere modum:
Singula dum voluo, visum mihi numen adesse:
Nam solet hic plenus numinis esse locus.
Obstupui, Phœbusque stetit manifestior ipso
Numine, nam radijs undique cinctus erat.
In dextra citharam docto de more tenebat:
Qua lati mulcet numina magna poli.
Pieridesque illi astant, numerusque sororum
Apparebat tum grandior esse mihi.
Namque alia fuerant permixta: nomen habere
Insignes, inter, quæ meruere Deas.
Phœbus at auricomus: Quid tu vates operose
Graingenas spectas Graingenumque loca? . . .
Res priscas forsitan repetis, studioque requiris.
Gestaque quo fuerint quæque peracta modo,
Et potes in longum deducere carmine textum,
Debita, quæ, vati, nullius artis inops.
Haud equidem fateor loca nostra vetare Poëtis
Fas esse: aut huius, scandere in alta iugi.
Sed cur longinquis absumis tempus in oris?

Cùm

Cum patria possis facta referre tua?
 Si tibi materies fandi aut monumenta deessent,
 Ingenio hic tibi fons ora rigare queat,
 Sed quantam patria ista tibi vim suggerit ultro
 Dicendi? & dicto copia quanta meat?
 Cetera ut omittam, quae vobis imperet alto
 Sceptro Regina, & cernis ubique decus?
 Quae laus, quae fama, & surgentis nominis alta.
 Externos inter gloria, apudque suos.
 Credibile est illi sua numina dona dedisse:
 Quo magis hoc credas, experiare licet.
 Sunt hic diua quae dispensant munera mundo
 Talia, pro vero, quae retulere mihi.
 Nos quoque (si quid credis) nostra dedisse iuuabat
 Hanc citharam harmonico pellere posse modo.
 Harmonia est etenim abiunctarum consonus usus
 Rerum, quo veram fas reperire notam.
 Harmonia obscuros producit nomine claros:
 Erutaque è tenebris lucis honore beat.
 Harmonia ad pacem discordes conciliare,
 Et valet aduersi pellere fata mali.
 Harmonia ad requiem mentes agit irrequietas:
 Datque suum fieri quod minus ante fuit.
 Denique, ab harmonia coetus hominum stabiliti
 Sustentati & sunt ordine, rite, suo.
 Harmonia iccirco est quod dat natura ligamen
 Abiuncta ut dein sint iuncta tenore suo.

Sic

Sic
 St
 Ergo
 N
 Prin
 V
 Regi
 Co
 Deie
 Re
 Add
 Et
 Insti
 Ex
 Per to
 Q
 Queis
 At
 Hinc
 Fa
 Nomi
 Et
 Har
 Et
 Et tibi
 Fix
 Grati

Sic & ab harmonia humanis caelestia iuncta
 Sunt : & natura lege ligamen habent.
 Ergo : ciuili sophia harmonia emicat, alto
 Nomine : vitæque hæc datque salutis iter.
 Principio, rerum qui motus, turbine quanto
 Versati sunt, & , seditione vides : . . .
 Regina ut sophiæ caelestis robore fulta
 Composuit, regni, nata, repente, mala :
 Deiectasque domos in, lucis vexit honorem :
 Reddidit & claros quòt meruere decus.
 Adde : quod, humanis, quæ sunt, caelestia iunxit:
 Et regnum fecit, relligione potens.
 Iustitia fontes flexit : domuitque rebelles :
 Expulit, & , regni sinibus, hosce, sui.
 Per totum ne grassari contagia vulgus
 Quirent : & sceptrum debilitare suum :
 Quæis meritis alienatas iam seditione
 Attraxit mentes : & stupefecit eas.
 Hinc : & discordes, concordēs nomine in uno
 Facti, mirantur tot coisse bona.
 Nominis, hinc, eius surrexit gloria dia :
 Et timor, & cultus debitus inde micat,
 Harmonia, iccirco, numen nostrum equipararò
 Et decus hic meruit laude referre pari :
 Et tibi, nunc testor diuæ titulum stabilitum
 Fixumque atherea sede dedisse decus : . . .
 Gratia, ei ut sit caelestis, diuinus & usus :

Nil, supra, diuas, inter, ut, esse queat.
 Conticuit Phœbus simul: intentusque manebam
 Diuarum totus quid struat inde chorus.
 E numero ante alias mihi cum sese obtulit una:
 Ut reor à facie Musa decora fuit.
 Tempora nam lauro foelici cincta gerebat:
 Floribus & visa est implicuisse comam.
 Tum liber in dextra fuluo circumdatus auro:
 Velabatque suam candida palla togam.
 Clarius ut discas vates operose Britannum
 Quæ frater retulit Phœbus Apollo tibi:
 Accipe pro reliquis, quæ diua, sororibus adda
 Per me & significat quæ chorus Aonidum.
 Munera quot vitæ dispensat, quòtque salutis
 Noster catus, quæ sunt bonitatis opus:
 Tot bona credito ei nos dispensasse per eum:
 Regine & tantum sponte dedisse decus.
 Argumentum sit: quod linguis nouit abunde.
 Diuersis fari cum meliore nota.
 Gallica testatur: quæ vis fandi emicat alto
 Nomine: ut addi nil possit ad artis opem.
 Quin lingua Italice laudem mirare: decusq;
 Inuenies supra posse patere nihil.
 Sed nec in Ausonio genere est felicior ulla.
 Quid memorem Graium? hoc præstat & illa sono.
 Adde Britannorum vulgatam nomine linguam:
 Hac omnes alios vincere posse putes.

Testes

Testes
 Son
 Quin
 N
 Gram
 Poss
 Quid
 Et
 Ut sen
 Hu
 Hand
 Diss
 Vsq
 Din
 Argu
 Fun
 Iccirc
 Do
 Talia
 Fec
 Singul
 Vsq
 Lumin
 Suff
 Verit
 Or
 Agid

Testes sunt libri, linguas quos vertit in hæc:

Sola suo passim freta ministerio.

Quin: & quos genere in proprio scripsisse refertur

Non ullus melius composuisse queat.

Grammatica usque adeo dedimus nos nomen habere:

Possit ut in nostro hac arte micare choro.

Quid tibi nunc referam quo fulget mentis honore:

Et studij quam sit nobilis eius amor:

Vt seu contingat cælestia cernere velle:

Humanas seu res mentis habere nota:

Hand ad propositum utrumq; ullus doctius illa

Differat: aut causas cum ratione regat. . .

Usque adeo humanis literis decus emicat altam:

Diuinisque potest mira referre modis.

Argumentum ingens pietas sit: religioque:

Fundauit cultu quamque timore dei.

Idcirco à nobis que surgit gratia dia

Donasse hanc totam credito nosmet ei.

Talia Calliope retulit: finemque loquendi

Fecit: & in studio mens mihi tota fuit:

Singula voluendo que verbis diua peregit:

Usque alia ad me dum velle mouere parat.

Lumina tum defixa solo mea forte manebant.

Suspexi: & visa est grandior esse mihi.

Veritè diuinarum in numero emicuit decus al tum:

Ornatus comptus: forma venusta fuit.

Ægida terrificam solitam gestamen habebat:

B. ij.

Saura-

Sauromata signant qua sua iura feri.
Cuius et Arctoum vulgata est fama per axem :
Vsque adeo magni nominis instar habet.
Disce Poëta nouos (inquit) componere casus
Rebus : materiemque amplificare tuam.
Cernis quo regnum versatum est turbine motus:
Ex qua versetur conditione mala.
Impietas hominum tanta est: ut praua referre
Peiorem in sortem, non dubitare queant.
Quo vitio iam sublapsum, penitus ruiturum
Sceptrum erat : & nimium res miseranda foret :
Ni sophia claro molimine restituisset
Regina , egre iam restituenda mala.
Emicuit grauitas in ea & sapientia quanta?
Atque intellectus quantus honore micans ?
Nam secura fuit presentis : cauta futuri:
Illam occulta nec res latuero diu.
Arte in civili vsque adeo præcellere nouit
Nil supra vires eius ut esse putes.
Testatur sceptrum quod rexit pluribus annis
Fata vigore animi: viuidaque ingenio:
Ut flexit populos incerta mobilitate
Consilijque inopes , subsidijque simul:
Restituitque illis iam deficientia vita
Commoda : & in melius tempora quæque tulit :
Classe virum instructa , & munimine fulta
Externos possent, qua penetrare sinus.

*Vt deia horum conatus & reppulit arte.
Insidias : fecitque omnia tuta suis.
Ciuii iccirco , ingenio , decus emicat altum
Vt non equalem illi reperire queas.
Quod donum ingenij dedimus nos nomine claro:
Namque huius passim nominor esse dea,
Scilicet : ut titulo inueniendi me equiparare
Et diuam ingenio diua referre queat.
Haectenus, hac, Pallas, coram, testata , vigorem
Regina retulit: desijt atque loqui.
Cum dea quæ stabat Saturnia proxima , verbis
Illius, innitens, talia, deinde, refert.
Ingenium ostendit tibi Pallas: cuius , ab, arte
Regina ad laudes sternere possis iter.
Ingenium augebit tamen hæc tibi nostra potestas
Materies laudum ut largior esse queat.
Disce: opibus sustentari molimina magna: . . .
. . . Atque incrementum deniq³ habere suum.
Diuitia, contra , insidias, munimen honestum
Sunt , & , diuitia, nominis omnis honos.
Flectere diuitia reges potuere superbos
Diuitijs, longum, regna steterere suis.
Diuitia, in muros, & propugnacula, scandunt:
Ignota & possunt subdere quaq³ sibi.
Diuitia possunt bellum intentare cruentum.:
Diuitijs quôque pax conciliata venit.
Diuitia mundi sustentant fœdera passim:*

B. i.

Disiun-

Disiuncta & stabili iungere lege valentis.
 Diuitia vitam solantur tempore iniquo:
 Et mortis tollunt vincula forte bona:
 Denique: diuitijs caligo pellitur omnis:
 Lustrantur mundi & singula luce sua.
 Iccirco: reginam, alio, non, nomine possum
 Commendare tibi, quam, bonitate sua.
 Aspice: diuitias quantas donauimus illi:
 Et, sceptro quanto, rite, beasse, inuat.
 Cernis & in dispensando sit gratia quantā:
 Digesta & stent in limite quæq; suo:
 Vt non plus vni quam alij contingat habere
 Si modo non meritis debitus insit honos.
 Iustitie donum mireris: ut, ordine docto
 Frenandi, norit reddere cuique suum.
 Quam laudem referat vulgata per ora virorum
 Fameq; assurgat gloria quanta vides.
 Vsque adeo stat iuncta comes constantia factis
 Et dictis, ut, non, fas, reperire parem.
 Nam super haud mutatas ei presentibus unquam
 Est animus: dandis, quin mora nulla foret.
 Et que longinquam patiuntur limite metam
 Quisq; engluendis tempus inesse decet:
 Degenerem haud versat vultū in constantia præceptis:
 Nec sese à recto semouet atque bono.
 Crimen auaritiæ docto, sed pectore pellit:
 Et iusta peragit cognitionis iter.

Argu-

Argum
 Con
 Degene
 Nu
 Gratia
 Eua
 Cetera
 Ult
 Namq
 Mo
 Nōsq
 Nō
 Iccirco
 Vt
 Talia
 M
 Singul
 Ser
 Vna
 Ad
 Compo
 Au
 Process
 An
 Illa sto
 In
 Tum

Argumentum auxi sunt argentique talenta
Congesta: & melior facta moneta suis.
Degenerem norant, nam secla priora monetam:
Nunc solido fulgent pressa metalla sono.
Gratia magna illi quæ vera reponere falsis
Eualuit: mistumque inde, fugare genus.
Cetera quid memorem? non numen tendere nostrum
Ulterius vabet: & laude beare sua.
Namq; salutiferam me dicunt diuitiarum
Mortales dominam: & numen habere dea:
Nosque potestatem nostram concessimus illi:
Nostra ut desit quod debet habere nihil.
Iccirco: diuæ nomen donamus habere:
Ut dea celestis fulgeat arce poli.
Talia dicta dedit Saturnia: conticuitque
Mirabar diuam: & munera honorifica.
Singula dum miror, solersque in pectore voluo
Sermones varij detinere deas.
Vna sed è numero cum facta silentia, sese
Ad sermones est visa parare novos.
Composui mentem studijs tum forte grauata
Auscultarem ut qua significanda forent.
Processit diua è numero: semotique stibat
Ante alias: toto conspicienda choro:
Illa stole rubra fulsit gestamine coram:
Induerat pallam purpureamque super:
Tum Phrygiæ redimita caput velamine mitre
Pandebar.

Pandebat pectus, carbascumque sinum:
Et facies formosa deę fuit: atque venusta:
Scintillabatque hæc luminibus geminis:
Que desiderium generant ardoribus actis:
Monstrantq; ingenti semper amoris iter.
Landes sufficere est non parui plena laboris
Res: viręsque (inquit) significare suas.
Nam cum difficilis sit copia materię
Qua fretus per te condere quidque queas,
Tum vero multo magis est inuentio rerum
Ardna, quam externa discere oportet ope.
Nam bene concipimus proprię quę pensa laboris.
Externi: nisi quę significata dabunt.
Ergo: non lateat te, numinis esse docere
Quę sunt externis abdita dona modis.
Iccirco: diuę, maius quam humana sonamus:
Cum vera demus cognitionis iter.
Disce igitur vates regina nomen honore
Euehere, haud tantum te potuisse decus.
Accipe, nunc, mihi, quę fas addere dona deabus:
Hæcenus & quę te præteriere diu.
Forma bonum est: fulget quod in ipso corpore: signa
Ostendens anima non dubitanda sua.
Et inuat & decet obtutum quocumque reflectis:
Utare est etenim feda relata bonum.
Nam decus in forma manifesto lumine splendet
Compositum monstrans cum ratione bonum.

Ingenij

Ingenij
V
Nam
Qu
Forma
For
Iuppit
Ex
Forma
Lan
Aspic
Reg
Illam
V
Hinc
Et
Nomi
M
Nasc
Aff
Exuta
Di
Dedif
Im
Hinc
Et
Tanta

Ingenij quóque mortales nituntur ab arte

Vt constet rebus debita forma suis.

Nam forma est meta atque humani summa laboris

Qua numen gaudent denique habere suum.

Forma valet superos inflectere: regnáque Ditis

Forma dux Erebi captus amore fuit.

Iuppiter, & mirum forma dignatus amorem

Exarsit quoties fassus honorificum?

Forma bonum, iccirco, quo, non praestantius ullum:

Latificátque, homines latificátque deos:

Aspice nunc insit formę praestantia quanta

Regine: quantum cum gravitate decus.

Illam subiecti gaudent populiq, tueri:

Vsque adeo vultus tot bona signat, eis.

Hinc oritur placido, semper, reuerentia, motu

Et timor ingenuus pronus in obsequium:

Nominis & cultus cernentibus insinuatur:

Maiestásque una debita surgit ei.

Nascitur hinc animo illa quies, caelestis origo

Afflatus: per quem glorificatur honos:

Exuta à quo etiam curis mortalibus ultro

Dia subiectos pace beare solet:

Dediscensq, humana in mundo voce sonare

Immortale cupit semper habere decus.

Hinc & subiecti de illa omnia dicere passim

Et proprio externi nomine multa bona,

Tantum forma potest: diuinóque emicat usu

In regina: ut, non, comparem habere queat.
Quid tibi nunc dicam sit quanta in corpore tanto
Temperies victus, cum ratione micans.
Scilicet: ut mens versetur caelestibus ultro
Intenta: & mundi gaudia vana fuget:
Quodq; regit sceptrum caelesti praeclata dono
Hoc eodem cali post statione micet.
Femineus vigor usque adeo est virtutis honore
Fatus: eam, ut virtus nulla latere queat.
Testis quam plures prudens exercuit annos
Intemerata adeo fama pudicitia:
Illam non vulgi rumor, non sceptrum superba
Nobilitas valuit flectere sine ducum:
Quin sceptrum caste & caute frenaret animum
Contemnens stimulos corporis atque nefas.
Non etenim tentamenti obnoxia carnis
Aut fuit, unquam, eius, decedente luxuria:
Divina longe à sese sed lege fugabat
Quacunque illi essent noxia facta mala.
Nec tu Penelopes famam mireris: honore
Fulgentem passim & laude pudicitia:
Illa suum tarde redeuntem expectat Vlysses
Bis donosque annos distulit arte procos.
Vincis Penelope tercentium fraude doloque:
Vincereque hos magni nominis instar erat.
Regina at gravibus propter regnum obruta curis
Reppulit hoc à se cum gravitate decus.

Nec tan
Qua
Insidias
Virt
Iccirco
In ca
Cynthia
Fœm
Sic & r
Exegi
Vltimus
Expo
Quod t
Regin
Scilicet:
Et no
Talia d
Incre
Crebrion
Serm
De rebu
Vt se
Tum C
Que
Cuncta
Lun
Disce P

Nec tanti propria faciebat commoda vite
Quantum subiectis commoda multa dare.
Insidias caenis nec vicit fraude doloque:
Virtute at vera debilitauit eam.
Iccirco Phœbi, magis, equiparare sororem
In casto cultu corporis emeruit.
Cynthia siluipotens nam plures vixit in annos
Fœmineo in cœtu virginitate pot
sic & regina ornatum virtutibus auum.
Exegit: regno sufficiendo bona.
Vt iterius verbis quid tendam: aut singula narrem?
Exposui nostri numinis omne decus:
Quod tibi testatum facio, nos, nomine claro
Regina totum sponte dedisse tua.
Scilicet: ut nostro splendescat munere clara:
Et nos equiparet numine, rite, suo.
Talia dicta dedit Venus aurea: conticuitque:
Increuit studium denique mente mea:
Crebrior hic nostras cum rumor perculit aures
Sermonesque novos conseruere dea:
De rebus varijs: docto & super ordine fandi:
Vt scirent ultra quid ferat eius honor.
Tum Cybele dea turrigera redumita corona
Quę genitrix catus dicitur ætherij:
Cuncta perorassent cum docto limite diua
Lumina flectens sic farier orsa mihi.
Disce Poëta (inquit) quicquid mortalia vincit

*Id donum a calo desuper esse datum:
Tuque ideo reginam cum mortalia vita
Natura cernas exuperare tuam
Noscas esse datum à calo diuinitus illi:
Celestem & tanta laude beasse chorum:
Inter reginas ut sit regina beata:
Fœmineoque choro clara propago boni,
Iamdudum calum terrarum inuidit honori:
Adque suam sedem nunc reuocare cupit.
Scilicet: igniferis, ut sydus fulgeat astris:
Et lux sit luci debita rite sua.
Ergo: cum castam degat sine coniuge vitam
Nec mundo curet gaudia habere sua:
Virtutum dono genitricemque atque parentem
Esse à qua vita gratia quæque meat.
Scilicet: ut quali diuarum sum genitricis
Nomine dignata, & gloria quanta mea est:
Inclita tali inter diuas splendescat honore:
Illius & fama gloria tanta micet.
Hac ubi dicta chorus diuarum euauit omnis:
In medio solus destituorque solo.
Suspexi: & geminas tendens ad sydera palmas
Numina qua potui sum veneratus ope.
At tu summe deum rector, qui sydera mundi
Arbitrio frenas calicolasque tuo:
Imperio cuius celestia munera parent:
Et cuius constant vita salusque manu:*

Da deus

Da deus hac fieri aeterno durantia seculo
Quæ sua regina dona dedere dea . . .
Tu porro deus omnipotens digneris abunde
Nominis hac eadem laude beare tui:
Ut semper crescant: semper crescentia surgant
Finemque ad vitæ debitum insit honos
Hinc demum tantis postquam reuocaris ab ausis
Carpereque humanum posse negaris iter:
Illam digneris cæli statione locare:
Ut diuas supra perstet honore micans.
Quanquam (ô) si nostri tecum manet, vlla petiti
Gratia, si pietas & benefacta valent:
Supplicibusque tuum deus est dare iura petitis
Quæ supra vires sunt stabilita hominum:
Exaudire tuum velis hac in parte poetam:
Ne tanti pereat nominis omnis honos.
Ne quæso deus extincta hac cum laude feratur
Gloria: quæ terris, commoda tanta tulit,
Sed genitrix ut virtutum est stabilita parensque
Sic & connubij iungere lege velis:
Ut sit felici, utque pio dotata marito:
Cum quo quod vitæ transigat hic reliquum: . . .
Subiectosque suos virtutis prole beare
Et duraturum nomen habere suum
Eualeat: perstent quo vitæ gaudia nobis:
Et tua laus magis hic fulgeat atque magis.

F I N I S.

Sum figurarum huiusmodi 2254 6789
et 2. summa huiusmodi 2254 6789
et 2. summa huiusmodi 2254 6789

in 20 gradibus 2254 6789
et 2. summa huiusmodi 2254 6789
et 2. summa huiusmodi 2254 6789

et 2. summa huiusmodi 2254 6789
et 2. summa huiusmodi 2254 6789
et 2. summa huiusmodi 2254 6789

et 2. summa huiusmodi 2254 6789
et 2. summa huiusmodi 2254 6789
et 2. summa huiusmodi 2254 6789

Handwritten text, possibly a list or account, written in a cursive script. The text is heavily obscured by ink smudges and stains, making it largely illegible. Some fragments of words like "received" and "paid" are visible.

Received

Handwritten text inside a rectangular box, possibly a signature or a date.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a date, written in a cursive script.

